

1753

Bdie Beh. af Lovf. om Dph. af Ford. paa Aflegg. af en praktist juridisk Prøve.

1754

at henvise til, at der, siden Loven om Sagsførernæring udkom, har reist sig væsentlige Anker mod adskillige af denne Lovs Bestemmelser. Vi kjende saaledes fra i Sommer en Sag, der ogsaa blev behandlet i Pressen, og som ikke uvæsentlig berørte Underretssagsførerne, nemlig den Fortolkning, at Dverretssagsførere kunne bo paa et helt andet Sted end der, hvor Dverretten er, maaffe dog forudsat, at de have et lille Afstrædelssværelse paa det Sted, hvor Retten har sit Sæde. Jeg sigter herved til den Afgjorelse af Justitsministeriet, at der er be-
 fittet Dverretssagsførere med Ret til at bo i Aarhus, skjøndt de skulle procedere ved Retten i Viborg, hvorhos jeg maa tilføie, at det endvidere er tilstaaet disse Mænd at føie henficerede og offentlige Sager for Underretterne, hvilket ellers efter Lovgivningen synes at være forbeholdt de tidligere Underretsprocuratorer, naar de haves i tilstrækkeligt Antal. Den sidste nævnte Afgjorelse har man fundet noget underlig, eftersom der skal være en ældre Bestemmelse om, at Eligt ikke maa finde Sted. — Disse forffjellige Betragtninger, hvortil der kunne slutte sig flere, har jeg, som sagt, troet at burde fremsætte, fordi det dog var muligt senere ved en anden Leilighed at undersøge det Begrundede i de reiste Indvendinger mod Sagsførerloven og da ogsaa tage dem under nærmere Dverveitelse. Jeg skal iøvrigt, idet jeg haaber, at den ærede Formand ikke vil have havt Noget imod, at jeg har knyttet disse Bemærkninger til den foreliggende Lov, skjøndt de ikke ganske direkte høre ind under dens Indhold, ikke udførligere udtale mig i de berørte Henseender.

Formanden: Som det ærede Medlem ganske rigtigt bemærkede, høre disse hans Udtalelser egentlig talt ikke til det foreliggende Lovforslags Behandling, men de mangle dog paa den anden Side ikke naturlige Tilknætningspunkter dertil, saa jeg har ikke villet hindre deres Fremsettelse, men forøvrigt tror jeg

24de November.

ikke, det vilde være naturligt at forsøge dem videre.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, fattedes Lovforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 61 Stemmer.

Lovforslaget gaar nu til Landsthinget.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Indbringelse ved Folkethingetsmanden for Præste Amts 4de Valgkreds (Frølund) med flere af Forslag til Lov om Bortsalg af Forder, som ere henlagte til Præsteembeder.

Frølund: Dette Lovforslag, som jeg i Forbindelse med mine ærede Medforslagsstillere herved har den Ære at indbringe, ønske vi betragtet som et Forsøg paa delvis at løse Spørgsmaalet om Præsternes Ansættelse paa fast Gage. Om at vi maa naa til, at Præsterne sættes paa fast Gage og lønnes i Lighed med de øvrige Embedsmænd her i Landet, synes der mig at have været Enighed i længere Tid, men endnu er Spørgsmaalet ikke løst. Jeg veed vel, at det foreligger i en anden Lov, som for Tiden er under Forhandling, men vi have den Mening, at der just ikke er nogen synderligt god Udsigt til at faae denne Lov færdig i denne Session, og vi have derfor villet forsøge paa at gaa en anden Vej, idet vi ønske at dele de Spørgsmaal, som maa komme under Dverveitelse og Afgjorelse med Hensyn til Præsternes Ansættelse paa fast Gage. Vi have da begyndt med det, som forekommer os at ligge nærmest for Hæanden, nemlig at tage den Beslutning, at den Ford, der er henlagt til Præsteembederne, skal bortsalges, forsaavidt den er større end 2 Tønder Hartkorn. Derfunde maaffe synes, at mangle en Bestem-